

Ay'ın İkiye Ayrılması

Aralarında Ebû Cehl ve Velîd bin Mugîre'nin de bulunduğu bir müşrik grubu, Resûl-i ekrem sallallahü aleyhi ve sellem efendimize; "Eğer, sen gerçekten peygambersen, Ay'ı yarısı Kuaykian Dağı, yarısı da Ebû Kubeys Dağı üzerinde görünmek üzere ikiye ayır!..." dediler. Resûlullah efendimiz de; **"Eğer bunu yaparsam îmân eder misiniz?"** buyurdu. Onlar; "Evet îmân ederiz?" dediler. Resûlullah efendimiz Ay'ın ikiye ayrılması için Allahü teâlâyâ duâ eylediler. Cebrâil aleyhisselâm, hemen sevgili Peygamberimize geldi ve; "Ey Muhammed! Bu gece Mekkelilere, mucizeyi seyretmeleri için haber ver" dedi. Peygamber efendimiz, ayın ondördü, bedir yâni yuvarlak olduğu o gece, Ay'ın ikiye ayrılacağını, ibret almak isteyenlerin seyretmesini bildirdi.

O gece, sevgili Peygamberimiz mübârek parmağı ile işâret edince, Ay ikiye ayrıldı. Biri Ebû Kubeys diğeri de Kuaykian Dağı üzerinde görüldü. Sonra tekrar gökyüzünde birleşti. Resûlullah, Eshâbına; **"Ey Ebû Seleme bin Abdülesed, Erkam bin Ebi'l Erkam! Şâhid olunuz!"** buyurdu. Yanında bulunan diğer Eshâbına da; **"Şâhid olunuz!"** buyurdu. Müşrikler ise gözleriyle apaçık bir mucize daha gördüler. Fakat sözlerinde durup îmân etmedikleri gibi, başkalarının da îmân etmesine engel olmak için; "Bu ancak Muhammed'in bize bir sihidir! Fakat bütün insanları da sihirleyemez ya!.. Bir de başka belgelerden gelen insanlara soralım. Bakalım onlar da aynı hâdiseye sâhid olmuşlar mıdır? Eğer gördülerse Muhammed'in nübüvvet iddiası doğrudur. Aksi takdirde bu bir sihidir" dediler. Gelenlerden sordular, hattâ başka yerlere adam göndererek sordurdular. "Evet o gece Ay'ın ikiye ayrıldığını gördük!" diye herkesten aynı şeyi işittiler. Yine inkâr ettiler. İnkarcıların başında Ebû Cehl vardı. İnsanların îmân nîmetine kavuşmaması için; "Ebû Tâlib'in yetiminin sihiri, semâya da tesir etti!.." diyerek, kalbleri ifsâd ediyordu.

Onun bu inkârı üzerine Allahü teâlâ âyet-i kerîmeler indirdi, meâlen; **"Saat (kıyâmet) yaklaştı ve ay yarıldı** (ikiye ayrıldı). **Onlar** (Kureyş kâfirleri, Muhammed aleyhisselâmın peygamberliğine delâlet eden) **bir mucize görecektir olsalar**, (onu tefekkür etmekten ve îmân etmekten) **yüz çevirirler ve;** **"Dâimî** (ardı arkası kesilmeyen, şümullü, kuvvetli) **bir büyüdür"** derler. **Ve onlar**, (Peygamberi veya mucizeyi) **tekzip ettiler, yalanladılar, kendi hevâlarına** (nefslerinin arzularına ve isteklerine) **tâbi oldular, uydular. Hâlbuki**, (Cennet ehline hayırdan, Cehennem ehline şerden takdir edilen) **her iş vukû bulacaktır** (Cennet ehli Cennet'e, Cehennem ehli Cehennem'e girecektir). **And olsun ki onlara** (Mekke müşriklerine, Kur'ân-ı kerîmde; geçmiş ümmetlere ve âhiret hâllerine dâir, kendilerini küfür ve inâddan şiddetle) **vaz geçirecek nice mühim haberler gelmiştir ki, kemâle ulaşmış tam bir hikmettir.** (Eğer onu tasdik etmedikleri takdirde) **inzâr eden**, (Cehennem azâbı ile korkutan) **resûller aslâ** (onlara) **fayda vermez. O hâlde** (ey Habîbim! Onlara risâletini, peygamberliğini tebliğ ve hakka dâvetten sonra) **sen de onlardan yüz çevir, O dâvet edicinin**, (İsrâfil veya Cebrâil'in, kâfirleri, şiddetinden nefslerin) **inkâr ettiği şeye** (hesâba) **dâvet ettiği gün**, (şiddetinden) **gözleri zelîl ve hakîr olarak** (korku ve dehşetten nereye gideceklerini bilmez bir hâlde) **dağılmış çekirgeler gibi, kabirlerinden çıkacaklar. Kâfirler**, (boyunlarını eğerek) **o dâvet ediciye koşar oldukları hâlde;** **"Bu gün bize ne zor ve çetin bir gün"** diyecekler." (Kamer sûresi: 1-8)

Kaynak: Peygamber Tarihi Ansiklopedisi / Cild 6